

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:2836

av **Annicka Engblom m.fl. (M)**

Kvinnofrid och familjetrygghet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kvinnor som utsätts för våld i nära relationer bör kunna få stöd via relationsvåldscentrum oavsett var i landet de bor, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda kvinnojourernas förutsättningar för långsiktig ekonomisk finansiering och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjligheten till särskilt kontaktförbud bör användas av rättsväsendet i högre utsträckning än i dag och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna att genom ytterligare elektronisk övervakning skydda personer som hotas av våld i hemmet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att vidareutveckla Socialstyrelsens dödsfallsutredningar utifrån varje individuellt fall med tydlig återkoppling till inblandade myndigheter, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Alltför många kvinnor i vårt land utsätts regelbundet för våld och grova kränkningar. Ofta är förövaren någon som står i nära relation till kvinnan, och för i genomsnitt 17 kvinnor per år går våldet så långt att kvinnan mister sitt liv. Enligt Brottsförebyggande rådet (Brå) anmäldes år 2015 cirka 29 000 fall av misshandel av kvinnor över 18 år, vilket är en ökning från föregående år. Brå understryker i detta sammanhang dock att mörkertalet av antalet misshandelsfall är betydligt, då kvinnors utsatthet för misshandel sannolikt underskattas i högre grad än männens. Då kvinnor oftare utsätts för våld av närstående, bidrar det till underrapportering.

Sverige betraktas som ett av världens mest jämställda samhällen och leds av en regering som rubricerar sig som feministisk. Att antalet misshandelsfall av kvinnor och

barn stadigt ökar och att kvinnor dör i vårt land till följd av våld i nära relationer är oacceptabelt.

Att kvinnor får leva i en trygg och stabil vardag är inte bara viktigt för den enskilde, utan också för familjelivet. Våldet drabbar inte enbart kvinnorna som misshandlas, utan får också långtgående konsekvenser för barn som växer upp i destruktiva miljöer. År 2015 anmäldes enligt Brå ca 21 000 fall av barnmisshandel, vilket är en ökning med 9 procent från föregående år. Det är en högst oroande utveckling. Barn och ungdomar behöver en stabil tillvaro för att utveckla sina personligheter, klara av att gå i skolan och ta till sig kunskap, få sin utbildning och skapa sig ett bra liv i framtiden.

Därför behövs ytterligare krafttag för att motverka våldsproblematiken. För personer som blir utsatta för våld i nära relationer är det av oerhörd vikt att den hjälp de erhåller är omedelbar. Verksamheter som kvinnojourer, skyddat boende och relationsvåldscentra, vilka erbjuder olika former av skydd och utredningsmöjligheter för de utsatta, oftast kvinnor och barn, måste prioriteras högt. Det behövs därför fler relationsvåldscentra tillgängliga och jämnt fördelade över hela landet som tar vid och utreder när brottet har skett.

Kvinnjourerna fyller ett mycket viktigt och stort behov för dem som antingen behöver råd och stöd eller för den som till och med behöver fly från sitt hem. Många utsatta har litet eller obefintligt förtroende för myndighetskontakter eller oroar sig för att inte kunna behålla anonymitet när man söker hjälp hos kommunen. Här är kontakten med ideella kvinnojourer oerhört viktig, och kvinnojourerna upplevs många gånger av de utsatta som de enda som på allvar och till fullo förstår situationen.

Kvinnjourerna, tillsammans med tjejjourerna, fyller också en viktig våldspreventiv uppgift i att utbilda och medvetandegöra personal inom organisationer och offentlig-finansierade verksamheter, såsom skola, vård och omsorg, om mäns och killars våld mot kvinnor och tjejer samt hur man identifierar tecken på misshandel.

Trots stora satsningar på kvinnojourerna under senare år finns det ändå ett stort behov av förändrade regler gällande deras finansiering. Kvinnojourerna bemannas till största delarna av helt ideell personal, oftast med ett yrkesliv som ska hanteras parallellt med t.ex. passning av jourtelefon eller akuta uttryckningar. Att då dessutom årligen behöva lägga värdefull tid och energi på komplicerade ansökningar blir missriktat. Det behövs ett system som bygger på långsiktig, transparent, statlig och kommunal finansiering som gör att jourerna kan planera sin verksamhet mer än ett år i taget.

De polisiära resurserna är idag satta under högt tryck. Alarmerande rapportering om bland annat insatstider uppger att det kan ta så lång tid som femton minuter innan en patrull är på plats även vid prio ett-uppgifter såsom misshandelsbrott. Det kan då vara för sent för att förhindra ett dödsfall vid en misshandel. När nu situationen är som den är, är det av oerhörd vikt att möjligheten till särskilt kontaktförbud används av rättsväsendet i större utsträckning än i dag. Förutsättningar att skydda personer som hotas av våld i hemmet genom ytterligare elektronisk övervakning bör utredas.

Sedan några år tillbaka gör Socialstyrelsen dödsfallsutredningar för de fruktansvärda fall när misshandeln gått för långt. Dessa utredningar skulle dock behöva vidareutvecklas och studier göras utifrån varje individuellt fall med tydlig återkoppling till inblandade myndigheter. Målsättningen med utredningarna måste vara en lärandeprocess för alla inblandade så att dödsfall till följd av våld i nära relationer inte ska behöva ske igen.

Annicka Engblom (M)

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Ewa Thalén Finné (M)

Lisbeth Sundén Andersson (M)

Lotta Olsson (M)

Maria Stockhaus (M)